

Merele ascunse

Demult, pe vremea când oamenii trăiau mai simplu, copiii își făceau singuri jucării din lucrurile pe care le găseau prin curte și petreceau mult timp jucându-se afară. Voi, copii, aveți jucării preferate? Cum vă place să vă jucați?

În acele vremuri trăia o familie: mama, tata și cei trei copii ai lor – Octavian, Ana și Gabriel.

Într-o zi, în joaca lor, cei trei frați au hotărât să organizeze un concurs. Câștigătorul urma să fie cel care reușea să se urce în cel mai înalt copac din curte. Octavian, fiind cel mai mare, s-a gândit că ar putea câștiga dacă ar urca mai sus decât copacii – chiar pe acoperișul casei. Deși văzuse copaci înalți la munte, în curtea lor pomii nu erau foarte înalți.

Hotărât, băiatul s-a urcat în pod, iar de acolo a ieșit pe acoperiș printr-o fereastră. A făcut câțiva pași și a ajuns lângă coșul sobei, pe unde iarna ieșea fumul. Deodată, a rămas surprins: dinspre coș nu venea miros de fum, ci un parfum puternic de fructe.

Simțindu-se câștigător, și-a strigat frații cât de tare a putut, ca să le arate cât de sus a ajuns. În acel moment, mama l-a văzut și, îngrijorată, l-a rugat să coboare imediat. I-a explicat cât de periculos este să stea acolo, pentru că putea aluneca oricând. Octavian a promis că nu va mai urca pe acoperiș, dar nu a spus tot adevărul. Gândul lui a rămas la mirosul acela îmbietor.

Când a rămas singur, s-a apropiat de sobă, curios să descopere de unde venea acel parfum. A deschis ușa și se aștepta să găsească doar cenușă, deoarece era o toamnă caldă și nu se făcea încă focul. Mare i-a fost mirarea când a descoperit un săculeț plin cu mere.

I s-a făcut poftă imediat. „Dacă iau doar câteva, nu va ști nimeni”, și-a spus. A luat câteva mere, le-a pus în buzunare și apoi le-a împărțit și fraților săi.

Zilele au trecut, iar Octavian se întorcea mereu la sobă și lua mere, fără ca cineva să observe.

Într-o seară, după închinarea de familie, tatăl le-a spus copiilor că vrea să le facă o bucurie și să le ofere o surpriză. A deschis ușa sobei... dar săculețul era gol. A rămas fără cuvinte. Bucuria i s-a transformat în tristețe, iar în casă s-a așternut o tăcere apăsătoare.

Atunci, Octavian a înțeles cât de grav a fost ceea ce a făcut. Văzând dezamăgirea tatălui său, și-a făcut curaj și a mărturisit totul: urcatul pe acoperiș, descoperirea merelor și faptul că le-a luat pe ascuns, rugându-i și pe frații lui să nu spună nimic.

Un joc nevinovat se transformase, din cauza poftelor, într-o faptă ascunsă și într-o minciună.

În acea seară, toți cei trei copii au învățat o lecție importantă, pe care nu au uitat-o niciodată. Tatăl le-a vorbit despre Eva, care, dorind un fruct interzis, a pierdut Edenul. Le-a explicat că pofta poate părea un lucru mic, dar poate duce la decizii greșite.

Astăzi, și noi suntem adesea tentați să ne dorim imediat lucruri pe care le vedem – o jucărie, un telefon, un obiect nou. Însă dorința de a avea nu trebuie să ne conducă. Soluția este răbdarea și încrederea în Dumnezeu.

Dragi copii, învățați să așteptați. Dumnezeu vă poate oferi, la timpul potrivit, lucruri mult mai valoroase decât cele luate pe ascuns, cu teamă. Alegeți binele, fiți sinceri și nu uitați de porunca a zecea.

Rugați-L pe Dumnezeu în fiecare zi să vă ajute să biruiți pofța, să vă dea răbdare și o inimă curată.